

Ivan Albreht:
Vstajenje.

Z belo rokó je potrkalo
jutro na okno cin, cin!
Vzdrami se, vzbudi, kdorkoli še spiš,
danes vstal božji je Sin!

Slopesno v zvoniku se zvon je zmajal,
zapel iz visokih je lin:
Smrt je premagal, iz groba je vstal,
rešil svet božji je Sin!

Iz groba temè in strasti in laži,
iz groba gorja, bolečin
v zmago živoljenja pokazal svetlò,
jásno pot sam božji Sin!

Danilo Gorinšek:

Ni v pirkih...

Ni v pirkih le Velika noč,
v pomladni ne prirodi,
ni v butarah, ki ž njimi zdaj
ves srečen človek hodi...

Ni Velike noči nikjer,
naj ti oko v neskončnost seže,
občutiš jo, če te srce
pobožno nanjo veže.

Ivan Albreht:

Radostni dan.

Zvonček in korček, marjetica
z breğa se v jasni dan smejejo,
smejejo, v soncu se grejejo.
Zvonček, vijolica, rožica
radost je živa na dnu srca.
Radost je živa, oj, v mladih očeh,
v ustih pa pesem in srébrn smeh.
S pesmijo smeh se v jasni srebri:
— Bog nam daj dosti zlatih teh dni,
zlatih dni, mladih dni kakor cvetic,
ki nam pozvanjajo s trat in gredic! —

